NORAKSTS
Lieta Nr.142114610
(1-0441-12/9)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2012.gada 15.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Lolita Andersone,

piedaloties pie atbildības saucamajai personai *A.S.* un iestādes, kas pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārstāvei *I.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.S.* sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.novembra lēmumu Nr.5888.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.novembra lēmumu (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 2010.gada 22.septembra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PD 194047 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), ar kuru *A.S.* (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk –

LAPK) 149.[7] panta sestās daļas par 2004.gada 29.jūnija Ministru Kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 105.punkta prasību neievērošanu. Par minēto pārkāpumu sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 30 latu apmērā.

Lēmumā norādīts, ka, kā tas izriet no policijas darbinieku sniegtā lietas apstākļu izklāsta, sūdzības iesniedzējs braucis pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem. No minētās joslas sūdzības iesniedzējs, nenogriežoties nevienā iebrauktuvē, šķērsoja Maskavas un Ķengaraga ielu krustojumu, tad, turpinot braukt taisni, un arī nākamajā iebrauktuvē pa labi nenogriežoties, pārkārtojās vidējā joslā. Tā kā sūdzības iesniedzēja sniegtie paskaidrojumi nonāk pretrunā ar policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk arī – Iestāde) piešķir lielāku ticamību Iestādes darbinieku ziņojumos norādītajam saskaņā ar likuma „Par policiju" 27.pantu. Lai gan apstrīdēšanas iesniegumā sūdzības iesniedzējs paskaidrojis, ka nav varējis nogriezties pa labi, jo minētajā vietā veikti remontdarbi un bijis noņemts asfalta segums, saskaņā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rente" būvdarbu vadītāja sniegto informāciju, asfalta seguma pirmā kārta tika uzklāta 2010.gada 9.septembrī, otrā kārta uzklāta 2010.gada 24.septembrī un minētajā vietā satiksme netika bloķēta.

[2] 2010.gada 25.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu. Sūdzībā paskaidrots, ka, sastādot Sākotnējo lēmumu, tajā nepareizi norādīts, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 105.punktu. Konkrētajā gadījumā situāciju regulē minēto noteikumu 106.punkts. Iestādes darbinieku ziņojumos norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nenogriezās kādā no iebrauktuvēm pa labi, kaut gan konkrētajā ceļa posmā nav nevienas iebrauktuves labajā pusē. Turklāt, piebraucot pie Maskavas ielas un Ķengaraga ielas krustojuma, sūdzības iesniedzējs konstatējis, ka iebrauktuvē pa labi tiek veikti remontdarbi un teritorija, kas paredzēta stāvēšanai, jau bijusi aizņemta ar transportlīdzekļiem un tehniku, tāpēc sūdzības iesniedzējs pārkārtojies vidējā joslā.

[3] Iestādes 2011.gada 10.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā paskaidrojumā norādīts, ka Iestāde sūdzības iesniedzēja sūdzību neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minēto argumentu pamata.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka uzreiz aiz luksofora ar Ķengaraga ielu var nogriezties pa labi, bet, tā kā iela bija pilna ar smagajiem transportlīdzekļiem, ņemot vērā, ka uz Ķengaraga ielas notika remontdarbi, sūdzības iesniedzējs nolēma braukt taisni. Tas, vai bija ieslēgts pagrieziena rādītāja signāls, sūdzības iesniedzējs neatceras. Pārkārtošanos uz pasažieru sabiedriskā transporta joslu sūdzības iesniedzējs veica 20 metrus pirms Maskavas ielas krustojuma ar Ķengaraga ielu. Sūdzības iesniedzējs arī paskaidrojis, ka neskatoties uz to, ka ceļa segums atkārtoti likts 24.septembrī, pirms asfalta uzliešanas notiek sagatavošanās darbi.

Iestādes pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli pa sabiedriskajam transportam paredzēto joslu, pabrauca garām diviem namiem Maskavas ielā, neveicot labo pagriezienu, kā rezultātā policijas darbinieka nolēma sūdzības iesniedzēju apturēt. Nav pamatots arī sūdzības iesniedzēja arguments, ka uz Ķengaraga ielas notika būvdarbi, jo saskaņā ar būvdarbu vadītāju sniegto informāciju, ceļa seguma maiņa notika 9.septembrī un 24.septembrī, kas savukārt ir 2 dienas pēc pārkāpuma konstatēšanas. Pārkārtošanos uz sabiedriskā transporta joslu, sūdzības iesniedzējs veica apmēram 200 metru attālumā no krustojuma.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma.

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka uz Maskavas ielas virzienā no Prūšu ielas līdz pat Maskavas ielas namam Nr.261 ir paredzēta atsevišķa josla labajā pusē tikai pasažieru sabiedriskajam transportam, kā arī par to, ka sūdzības iesniedzējs 2010.gada 22.septembrī pulksten 7.50, Rīgā vadīja transportlīdzekli BMW X5 pa Maskavas ielu no Prūšu ielas puses Ķengaraga ielas virzienā, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem un ir apzīmēta ar ceļa zīmi Nr.505 un ceļa apzīmējumu Nr.940. Vienlaikus lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti atradās sabiedriskā transporta joslā līdz brīdim, kad sūdzības iesniedzēju apturēja pie Maskavas ielas nama Nr.261.

[7] Sūdzības iesniedzējam administratīvais sods piemērots par LAPK 149.^{7} panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu, ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 105.punkta prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 105.punkts paredz, ka, ja ceļš apzīmēts ar 505., 506., 508. vai 509.ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem, izņemot taksometrus, aizliegts braukt, kā arī aizliegts apturēt transportlīdzekli šajā joslā.

Savukārt LAPK 149.^{7} panta sestā daļa (*redakcijā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī*) paredz, ka par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Līdz ar to, lai sūdzības iesniedzēju sauktu pie administratīvās atbildības, ir jākonstatē, ka sūdzības iesniedzējs ir vadījis transportlīdzekli pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajam transportam.

[8] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītas personas savas kompetences ietvaros izmanto,

lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1] pants nosaka sekojošus pierādīšanas līdzekļus: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Lietā ir iesniegti šādi pierādījumi:

[8.1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 2010.gada 22.septembra administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PD 194047 (*lietas 17.lapa*);

[8.2] Sūdzības iesniedzēja 2010.gada 22.septembra paskaidrojums (*lietas 19.lapa*), kurā norādīts, ka, braucot pa vidējo joslu, sūdzības iesniedzējs pie luksofora vēlējās pagriezties pa labi, tāpēc veica pārkārtošanos uz labo joslu, kur nebija ne līnijas, ne apzīmējuma, kā tās ir sabiedriskā transporta joslā. Pagriezties pa labi sūdzības iesniedzējam neizdevās, un, kad sūdzības iesniedzējs pārbrauca krustojumu un pamanīja zīmi par sabiedriskā transporta joslu, sūdzības iesniedzējs nekavējoties pārkārtojās uz vidējo joslu un turpināja braukšanu.

[8.3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *J.P.* 2010.gada 22.septembra ziņojums (*lietas 20.lapa*), kurā norādīts, ka 2010.gada 22.septembrī plkst.7.50, braucot ar dienesta transportlīdzekli pa Maskavas ielu no Prūšu ielas puses Slāvu ielas virzienā un apstājoties pie krustojuma ar Ķengaraga ielu, bija redzams, ka pa labo kustības joslu pabrauc garām melnas krāsas transportlīdzeklis BMW, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*. Sekojot minētajam transportlīdzeklim, bija redzams, ka transportlīdzeklis nenogriežas nevienā iebrauktuvē pa labi un vēlāk pārkārtojas vidējā joslā. Apturēšanas brīdī, Maskavas ielā 261, sūdzības iesniedzējs bija agresīvi noskaņots un paskaidroja, ka viņš varot pārdomāt – nogriezties pa labi vai nē.

[8.4] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākā inspektora *J.R.* 2010.gada 4.novembra ziņojums (*lietas 25.lapa*), kurā norādīts, ka ceļa zīme Nr.505 „Josla sabiedriskajiem pasažieru transportlīdzekļiem" ar papildzīmi Nr.940 ir uzstādīta no tirdzniecības centra „Dole" līdz Slāvu ielai. Ziņojumā arī norādīts, ka iebrauktuvē par labi nekādi remontdarbi nenotika, pretējā gadījumā būtu uzstādītas brīdinošas ceļa zīmes, barjeras, u.tml.

[8.5] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores *I.V.* 2010.gada 5.novembra ziņojums (*lietas 21.lapa*), kur norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā tika apsekota pārkāpumu konstatēšanas vieta un veikta fotografēšana. Līdz ar to konstatēts, ka Maskavas ielā pirms krustojuma ar Ķengaraga ielu, un tieši, uzreiz ar izbrauktuves no daudzdzīvokļu namu pagalma, ir uzklāts ceļa apzīmējums Nr.940. Tad minētais apzīmējums atkārtojas aiz Maskavas ielas un Ķengaraga ielu krustojuma, kā arī minētajā vietā uzreiz aiz Maskavas ielas

un Ķengaraga ielu krustojuma ir uzstādīta ceļa zīme Nr.505 „Josla sabiedriskajiem pasažieru transportlīdzekļiem".

[8.6] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores *I.V.* 2010.gada 5.novembra papildus ziņojums (*lietas 26.lapa*), kurā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā, sazinoties ar Rīgas domes Satiksmes departamenta pārstāvi, tika noskaidrots, ka iebrauktuvē pie Maskavas ielas nama Nr.281 asfalta seguma remontdarbus veica sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Binderss" apakšuzņēmums sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rente". Sazinoties ar minēto uzņēmumu, noskaidrots, ka pirmā asfalta seguma kārta tika uzklāta 2010.gada 9.septembrī, bet otrā kārta – 2010.gada 24.septembrī. Satiksme minētajā vietā netika bloķēta. Netika arī uzstādītas zīmes par remontdarbu veikšanu, jo nebija tādas nepieciešamības.

[8.7] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.novembra lēmums Nr.5888 (*lietas 5.-10.lapa*);

[8.8] Fotogrāfijas (*lietas 11.-12.lapa*);

[8.9] Fotogrāfijas (*lietas 22.lapa*).

[9] Ņemot vērā iepriekš minēto [8], tiesa secina, ka Iestāde pamatoti sūdzības iesniedzēju saukusi pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{7} panta sestās daļas. Minētais pamatojams ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[9.1] Kā tas izriet no sūdzības iesniedzēja 2010.gada 22.septembra paskaidrojuma, kā arī sūdzības iesniedzēja paskaidrotā 2012.gada 4.oktobra tiesas sēdē (*tiesas sēdes protokols, lietas 41.lapa*), sūdzības iesniedzējs atradās labajā joslā, jo plānoja veikt labo pagriezienu uzreiz aiz luksofora ar Ķengaraga ielu. Tā kā piebraucot pie krustojuma sūdzības iesniedzējs konstatēja, ka iebrauktuvē, uz kuru sūdzības iesniedzēja plānoja nogriezties, notiek remontdarbi, sūdzības iesniedzējs pieņēma lēmumu neveikt pagriezienu un pārkārtojās atpakaļ vidējā joslā. Sūdzības iesniedzējs pieteikumā tiesai (*lietas 3.-4.lapa*) arī norādījis, ka pārkārtošanos uz sabiedriskā transporta joslu veicis apmēram 50 – 80 metru attālumā, savukārt tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs skaidrojis, ka labajā joslā pārbraucis apmēram kādus 20 metrus pirms krustojuma. Kā pamatojumu apstāklim, ka sūdzības iesniedzējs nav veicis labo pagriezienu, sūdzības iesniedzējs minējis remontdarbus uzreiz pēc Maskavas ielas krustojuma ar Ķengaraga ielu iebrauktuvē pa labi.

Vienlaikus no Iestādes darbinieka 2010.gada 22.septembra ziņojuma izriet, ka policijas transportlīdzeklis apstājies apmēram 200 metrus pirms Maskavas ielas Krustojuma ar Ķengaraga ielu, kad tam garām pabraucis sūdzības iesniedzējs, pārvietojoties pa pasažieru sabiedriskā transporta joslu. Tā kā sūdzības iesniedzējs nenogriezās nevienā no iebrauktuvēm labajā pusē, tika pieņemts lēmums sūdzības iesniedzēju apturēt. Turklāt, gan no minētā ziņojuma, gan arī Iestādes darbinieka 2010.gada 4.novembra ziņojuma neizriet, ka iebrauktuvē pa labi būtu veikti remontdarbi.

Izvērtējot policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīto kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesa konstatē tajos pretrunas. Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka nesakrīt norādītais attālums no krustojuma, kura ietvaros sūdzības iesniedzējs pārkārtojies sabiedriskā transporta joslā, kā arī fakts, ka iebrauktuvē pa labi aiz krustojuma tiktu veikti remontdarbi.

Administratīvo tiesu praksē atzīts, ka, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5)*. Papildus norādītajam, tiesa arī konstatē, ka lietā atrodas Iestādes darbinieces 2010.gada 5.novembra papildus ziņojums, kurā norādīts, ka pamatojoties uz lietas izskatīšanas gaitā saņemto remontdarbu iebrauktuvē pie Maskavas ielas nama Nr.281 veicēja paskaidrojumu, noskaidrots, ka pirmā asfalta seguma kārta tika uzklāta 2010.gada 9.septembrī, bet otrā kārta – 2010.gada 24.septembrī, savukārt satiksme minētajā vietā netika bloķēta. Tiesa arī apšauba sūdzības iesniedzēja paskaidroto par attālumu no krustojuma, kādā sūdzības iesniedzējs atradās brīdī, kad veica pārkārtošanos uz pasažieru sabiedriskā transporta joslu, ņemot vērā, ka minētais attālums ir mainīgs sūdzības iesniedzēja sniegtajos paskaidrojumos. Turklāt tiesa piekrīt Lēmumā norādītajam, ka lielāka ticamība piešķirama sākotnējā 2010.gada 22.septembra paskaidrojumā norādītajam, nekā apstrīdēšanas iesniegumā paskaidrotajam, kā arī argumentam, ka sūdzības iesniedzējs nav izvirzījis pamatojumu tam, kāpēc policijas ziņojumos norādītajam nav pamata ticēt.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka lielāka ticamība piešķirama Iestādes darbinieku paskaidrojumos norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, kas nozīmē, ka konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja mērķis nebija veikt labo pagriezienu iebrauktuvē aiz krustojuma, bet gan apbraukt sastrēgumu, kas bija izveidojies uz Maskavas ielas pirms krustojuma ar Ķengaraga ielu.

[9.2] Sūdzības iesniedzējs arī paskaidrojis, ka Iestāde nepamatoti piemērojusi Ceļu satiksmes noteikumu 105.punktu, jo konkrētajā gadījumā bija jāpiemēro Ceļu satiksmes noteikumu 106.punkts. Saskaņā minētā likuma 105.punktu, ja ceļš apzīmēts ar 505., 506., 508. vai 509.ceļa zīmi, pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, pārējo transportlīdzekļu vadītājiem, izņemot taksometrus, aizliegts braukt, kā arī aizliegts apturēt transportlīdzekli šajā joslā. Savukārt saskaņā ar 106.punktu, ja josla pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem apzīmēta ar 505.ceļa zīmi un 940.ceļa apzīmējumu un iekārtota brauktuves labajā pusē, un nav atdalīta no pārējās brauktuves ar nepārtrauktu ceļa apzīmējuma līniju, transportlīdzekļa vadītājam jānogriežas pa labi no šīs joslas.

Tā kā sūdzības iesniedzējs nenogriezās pa labi, bet gan turpināja ceļu taisni, Iestādes darbinieki pamatoti konstatēja, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 105.punktā norādīto.

[9.3] Sūdzības iesniedzējs arī paskaidrojis, ka lēmumu par labā pagrieziena neveikšanu sūdzības iesniedzējs pieņēmis salīdzinoši vēlu, jo skatu uz iebrauktuvi, kur pēc sūdzības iesniedzēja paskaidrotā notikuši remontdarbi, aizseguši koki. Tiesa, pamatojoties uz gūtajiem novērojumiem dzīvē, piekrīt sūdzības iesniedzēja argumentam, ka iebrauktuvē notiekošais nav redzams pirms piebraukšanas pie krustojuma. Vienlaikus tiesa paskaidro, ka par sūdzības iesniedzēja nolūku nogriezties pa labi, būtu jānorāda sūdzības iesniedzēja jau laicīgi ieslēgtajam pagrieziena pa labi gaismas signālam. No sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē

paskaidrotā, kā arī policijas darbinieku ziņojumos norādītā, tiesa nekonstatē šādu apstākli. Turklāt, ja gaismas signāls būtu bijis ieslēgts, policijas darbinieki ziņojumā minēto faktu būtu norādījuši un ņēmuši vērā, sūdzības iesniedzēju saucot pie administratīvās atbildības.

[9.4] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē arī paskaidrojis, ka pagriezienu pa labi vēlējies veikt, lai novietotu transportlīdzekli un aizietu uz tuvumā esošo kiosku. Tiesa apšauba šādu sūdzības iesniedzēja nodomu, ņemot vērā, ka, lai novietotu transportlīdzekli, sūdzības iesniedzējam nāktos nobraukt zināmu attālumu pēc pagrieziena, jo uzreiz pie iebrauktuves pa kreisi esošā asfaltētā laukums apzīmēts ar 301.ceļa zīmi „Iebraukt aizliegts". Turklāt pirms kioska paredzēta vieta divu transportlīdzekļu novietošanai, kas apzīmēta ar 532. un 826.ceļa zīmi, kas labi redzama jau no krustojuma ar Ķengaraga ielu.

[9.5] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē skaidrojis, ka pamatots ir arguments, par to, ka 2010.gada 22.septembrī iebrauktuvē pa labi aiz krustojuma ar Ķengaraga ielu atradās smagie transportlīdzekļi, kas paredzēti ceļa remontdarbu veikšanai, savukārt tas, ka remontdarbi notika tikai 24.septembrī nenozīmē, ka jau iepriekš iebrauktuvē netika veikti sagatavošanās darbi. Tiesa nepiekrīt šādam sūdzības iesniedzēja secinājumam, jo tiesas ieskatā maz ticams, ka iebrauktuvē mājas pagalmā jau divas dienas iepriekš tiktu novietoti smagie transportlīdzekļi asfalta seguma klāšanai, kura klāšanu paredzēts veikt divas dienas vēlāk. Par šādu apstākli neliecina arī remontdarbu veicēja sniegtā informācija.

[9.6] Kā nepamatots un noraidāms ir arī sūdzības iesniedzēja 2010.gada 22.septembra paskaidrojumā minētais, ka nebija ne nepieciešamo apzīmējumu, ne līniju, kas norādīto uz to, ka Maskavas ielā posmā starp Prūšu ielu un Ķengaraga ielu labā josla paredzēta tikai pasažieru sabiedriskajam transportam. Gan no fotogrāfijām lietā, gan arī gūtajiem novērojumiem dzīvē, tiesa konstatē, ka minētājā posmā labā josla apzīmēta gan ar 940.ceļa apzīmējumu, gan arī posma sākumā pirms krustojuma ar Prūšu ielu novietota 505.ceļa zīme. Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzējs neuzsāka pārvietošanos pa joslu posmā starp Prūšu ielu un Ķengaraga ielu, sūdzības iesniedzējam bija jābūt skaidri redzamai 505.ceļa zīmei pirms Prūšu ielas, kā arī 940.ceļa apzīmējuma posma garumā.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs brauca pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem. Tādējādi Lēmumā pamatoti secināts, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{7} panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu.

[10] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem *(pirmā daļa)*. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus *(otrā daļa)*.

LAPK 149.^{7} panta sestā daļa paredz, ka par braukšanu pa joslu, kas paredzēta pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ja likumdevējs ir pieņēmis imperatīvu normu, saskaņā ar kuru ir izdodams obligātais administratīvais akts, tad likumdevējs jau sākotnēji ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, kā rezultātā pieņemta norma, kas noteic, ka, pastāvot konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, izdodams obligātais administratīvais akts, kas nav saistīts ar īpašu tā izdošanas vai satura lietderības apsvērumu izvērtēšanu *(sk. 2004.gada 9.marta spriedumu lietā Nr. SKA-10, 2004.gada 19.oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-176).*

Tādējādi sūdzības iesniedzējam pamatoti piemērots sods pantā noteiktās sankcijas ietvaros. Tā kā LAPK 149.[7] panta sestajā daļā ir noteikts konstants soda apmērs, Iestādei atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai daļai nav tiesību samazināt tiesību normā noteikto apmēru. Līdz ar to gadījumos, kad Iestādei nav rīcības brīvības soda apmēra noteikšanā, nav nozīmes LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto apsvērumu vērtēšanai, jo tas nekādā veidā nevar ietekmēt noteiktā soda apmēru.

[11] Saskaņā ar LAPK 21.pantu (*redakcijā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī*), ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka par LAPK 149.[7] panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu, noteiktais sods ir trīsdesmit latu apmērā apmērā, proti, nepārsniedz trīsdesmit latus, tādējādi ir izvērtējams, vai pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai.

Ceļu satiksmes likuma 43.[1] panta pirmajā daļā noteikts, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

No minētās tiesību normas secināms, ka pārkāpuma uzskaites punktu piemērošanas mērķis ir novērst apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un to mantai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 „Pārkāpumu uzskaites sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 32.punktu par LAPK 149.[7] panta sestās daļas pārkāpumu piemēro 1 pārkāpuma uzskaites punktu. No minētā secināms, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai, līdz ar to pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības.

[12] Ņemot vērā minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6], 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13], 289.[17] un 289.[18] pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 5.novembra lēmumu Nr.5888, bet *A.S.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese L.Andersone

Rīgā 2012.gada 15.oktobrī